

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Czaplinka na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art.14c, art.14d i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), art.1a ust.1 pkt 2 i 3, art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613, z późn. zm.), art.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136 poz. 969, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

postanawia

1. uznać za prawidłowe stanowisko w części dotyczącej uznania okablowania jako sieci uzbrojenia terenu za budowlę w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613, z późn. zm.) podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,
2. uznać za prawidłowe stanowisko w części dotyczącej nie uznania stelaży za budowlę w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.) podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości
3. uznać za nieprawidłowe stanowisko w części dotyczącej stwierdzenia, że modułów fotowoltaicznych oraz inwerterów i transformatorów nie można uznać za budowlę w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.) i tym samym nie można ich opodatkować podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

prowadząc działalność gospodarczą m.in. w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej w dniu 06 sierpnia 2013 roku złożyła wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, którego przedmiotem jest kwalifikacja podatkowa w zakresie podatku od nieruchomości, w świetle przepisów art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613, z późn. zm.) (dalej u.p.o.l.), planowanej

do montażu farmy fotowoltaicznej, o mocy znamionowej (zainstalowanej) do 1 MW, składającej się z modułów fotowoltaicznych zamontowanych na stelażach stalowych lub aluminiowych, nad gruntem, 2 przetwornic (inwerterów) oraz 2 trafostacji elektroenergetycznych z przyłączem do lokalnej linii średniego napięcia na działkach.

Przedmiotem wniosku jest zdarzenie przyszłe, które zostało w sposób precyzyjny przedstawione przez Wnioskodawcę.

W tej części wniosku Wnioskodawca wyjaśnia, że planuje rozpocząć działalność gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej i wprowadzeniu jej do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej w celu jej sprzedaży, która produkowana ma być przez planowaną do zmontowania elektrownię słoneczną składającą się z „modułów fotowoltaicznych zamontowanych na stelażach stalowych lub aluminiowych, nad gruntem, 2 przetwornic (inwerterów) oraz 2 trafostacji elektroenergetycznych z przyłączem do lokalnej linii średniego napięcia na działkach

Z zaprezentowanego opisu poszczególnych elementów elektrowni słonecznej wynika, że moduł fotowoltaiczny jest urządzeniem służącym do zamiany energii słonecznej na energię elektryczną w postaci prądu stałego. Stanowi on aluminiową prostokątną ramę, w której umieszczone są ogniwa fotowoltaiczne połączone ze sobą w obwód elektryczny, położone na sztywnym podłożu i przykryte specjalną szybą. *Na tylnej stronie modułu umieszczony jest specjalny, standaryzowany kontakt (rodzaj elektrycznej szybkozłączki), dzięki któremu, za pośrednictwem kabla moduł może być łączony z innymi modułami tworząc większe jednostki lub do przekształtnika (tzw. inwertera) który przekształca prąd stały (DC) na prąd zmienny (AC) lub bezpośrednio do odbiornika.* W tej części Wnioskodawca zaznaczył, że istotne znaczenie ma fakt, iż każdy moduł sam w sobie jest niezależnym urządzeniem mogącym wytwarzać energię i nie potrzebuje w tym celu połączenia do innych urządzeń jak również może zostać odłączony od instalacji i podłączony do innej instalacji lub odbiornika. Zaznaczono, że moduły łączone są w większe jednostki z uwagi na podwyższoną moc. Moduły umocowane będą na stelażach nad gruntem o konstrukcji stalowych rurek lub profili aluminiowych łączonych ze sobą na różne sposoby. Umocowane one zostaną w gruncie na głębokości ok. 1 – 1,5 m poprzez wbicie lub za pomocą wkrętów stalowych wkręcanych za pomocą specjalnego urządzenia. Moduły mocowane są do stelaży za pośrednictwem różnych systemów montażowych, które umożliwiają szybki montaż i demontaż modułu. Tak umocowane moduły fotowoltaiczne połączone są ze sobą w większe zespoły poprzez okablowanie elektryczne, które umożliwia transport wytworzonej w modułach energii elektrycznej do urządzeń przekształcających prąd stały w prąd zmienny (inwerterów) oraz dokonujących dalszej zmiany jego parametrów (transformatorów) w celu umożliwienia wprowadzenia wytworzonej energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub do źródła. Wspomniane inwertery i transformatory to urządzenia niezbędne do prawidłowego funkcjonowania planowanej elektrowni słonecznej. Dwa inwertery ustawione zostaną na podsypce żwirowej w postaci urządzeń kontenerowych. W kontenerze wraz z inwerterem znajdzie się transformator. Całość elektrowni słonecznej zostanie ogrodzona siatką wyposażoną w infrastrukturę oświetleniową – monitorującą. Grunt na którym zostanie posadowiona elektrownia, w ewidencji gruntów i budynków sklasyfikowany jest jako grunty orne, łąki trwałe, nieużytki i rowy. Wnioskodawca wskazuje, że powierzchnia pod zmontowaną instalacją tj. modułami, inwerterami i trafostacjami wyniesie ok. 0,6900 ha, natomiast całkowita powierzchnia ogrodzona stanowić będzie powierzchnię 2,1000 ha. Dojazd od obszaru obsługi stanowić będzie istniejąca droga rolna, a całość terenu poza częściami pod kontenerami stanowić będzie powierzchnię biologicznie czynną, bowiem opisane we wniosku wzniesienie modułów ponad grunt umożliwia swobodny wzrost trawy.

A zatem w przekonaniu Wnioskodawcy teren ten może być użytkowany rolniczo jako pastwisko lub łąka. Wnioskodawca zaznaczył przy tym, że teren między rzędami modułów nie musi być utwardzony z uwagi na zautomatyzowanie całości elektrowni co czyni ją praktycznie bezobsługową.

Wnioskodawca w złożonym wniosku przytaczając treść interpretacji Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego w sprawie instalowania ogniw fotowoltaicznych oraz treść odpowiedzi Ministra Finansów na interpelację poselską w sprawie niejasności w opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości farm fotowoltaicznych, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. - sygn. akt P 33/09, przeprowadza obszerny wywód wskazujący, że w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) (dalej u.p.b.) brak jest *expressis verbis* określenia całości lub części farmy fotowoltaicznej jako budowli, części budowlanej lub urządzenia budowlanego, a przedstawione interpretacje organów posługują się analogią modułów fotowoltaicznych do kolektorów słonecznych, co jak dowodzi Wnioskodawca jest dopuszczalne jedynie na gruncie u.p.b., natomiast nie ma zastosowania na gruncie u.p.o.l. Ponadto Wnioskodawca, zaprezentowanym w złożonym wniosku interpretacjom zarzuca mankamenty w swych treściach oraz wskazuje, że organy dokonujące rozważań w przedmiotowej sprawie w powyższych dokumentach nie wykazały, które elementy elektrowni słonecznych i dlaczego należy uznać za budowle bądź części budowlane, a kwalifikacja modułów jako urządzenia budowlane nie została poparta uzasadnieniem, i zdaniem Wnioskodawcy oparta została na nieprawidłowej wykładni art. 3 pkt.9 u.p.b. i art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l.

Wskazując na powyższe okoliczności Wnioskodawca utrzymuje, że moduły fotowoltaiczne nie są budowlą a tym samym nie podlegają opodatkowaniu, bowiem w ocenie Wnioskodawcy są to urządzenia elektroenergetyczne służące do wytwarzania prądu stałego i z funkcjonalnego punktu widzenia do wytwarzania energii nie potrzebują one żadnych innych urządzeń czy części peryferyjnych. Same jednak nie stanowią elementu konstrukcyjnego ani nie posiadają elementów konstrukcyjnych, które umożliwiłyby posadowienie ich nad poziomem gruntu. Natomiast umieszczenie paneli nad ziemią, nie jest koniecznym warunkiem dla działania modułu, jednak optymalizuje jego pracę poprzez uniknięcie zacielenia, uzyskanie optymalnego kąta względem słońca, uzyskanie lepszych warunków chłodzenia, unikanie zabrudzeń itp. Z powyższego opisu wynika, że moduły fotowoltaiczne są urządzeniami i nie można ich kwalifikować jako budowli tym bardziej, że jak wskazano wcześniej, możliwych miejsc ich montażu jest wiele i mogą nim być nawet pojazdy czy jednostki pływające. Zakwalifikowanie ich jako budowli, prowadziłoby do takich sytuacji, w których montaż modułu np. na samochodzie byłby robotą budowlaną, a samochód miałby na dachu budowlę. Z uwagi na brak definicji stelaży w prawie budowlanym, a także nie odpowiadanie definicji obiektu liniowego i niejasność części definicji budowli, stelaży w ocenie Wnioskodawcy również nie można uznać za budowle na gruncie ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i obciążyć ich podatkiem od nieruchomości. Podobny pogląd Wnioskodawca wyraża w zakresie inwerterów i transformatorów, które w jego ocenie stanowią urządzenia elektroenergetyczne. Wnioskodawca wskazał, że w przypadku „planowanej inwestycji, inwertery i transformatory będą umieszczone we wspólnych kontenerach i będą, związane funkcjonalnie z modułami, które jak już ustaliliśmy nie są obiektem budowlanym. Nie można więc określić inwerterów jako urządzeń budowlanych.” Natomiast okablowanie w złożonym wniosku uznano za sieć uzbrojenia terenu, zaznaczając, że to kable potrzebne są, aby przetransportować wyprodukowaną w modułach energię do urządzeń przetwarzających prąd, natomiast kable nie potrzebują modułów do tego aby wypełniać swoją funkcję kabla. Ponadto moduły nie potrzebują kabli do tego, aby produkować energię elektryczną, a jedynie do tego aby ją przetransportować. W związku

z powyższym związek funkcjonalno-użytkowy jest niejako jednostronny i nie w pełnym zakresie.

Wobec tak zaprezentowanego zdarzenia przyszłego i wyrażonego własnego stanowiska Wnioskodawca sformułował zapytanie czy opisaną wyżej elektrownię fotowoltaiczną w całości lub w części należy zakwalifikować jako budowlę w rozumieniu przepisów art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l. podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Mając na względzie powyższe zważono co następuje.

Zakres przedmiotowy podatku od nieruchomości uregulowany został na mocy u.p.o.l., gdzie ustawodawca w art. 2 wskazuje na zamknięty katalog przedmiotów podlegających opodatkowaniu obejmujący grunty, budynki lub ich części oraz budowle związane z działalnością gospodarczą. Podkreślić należy, że istotnym elementem dla właściwego stosowania norm prawnych wynikających z tego aktu jest precyzyjne określenie przez ustawodawcę najistotniejszych pojęć w nim zawartych. Dlatego też w/w ustawa zawiera artykuły definiujące te pojęcia, mające na celu jednolite rozumienie tego pojęcia, a tym samym tworzy swoisty „zakaz” odmiennej ich interpretacji. Należy zwrócić uwagę na konstrukcję prawną art. 1a u.p.o.l., gdzie ustawodawca w sposób precyzyjny wyjaśnia definicje użytych w tym akcie prawnych określeń, w tym pojęcia budowli. Zgodnie z art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l., budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Powyższa definicja wskazuje, że budowlę stanowi każdy obiekt budowlany, z wyłączeniem obiektu małej architektury oraz budynku jak również urządzenie budowlane umożliwiające funkcjonowanie obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ustawodawca definiując pojęcie budowli w zakresie przedmiotu opodatkowania odsyła do przepisów u.p.b., z których wynika, że przez obiekt budowlany rozumieć należy:

- a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- c) obiekt małej architektury.

Definicję budowli zawiera art. 3 pkt 3 u.p.b. stosownie do treści którego budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Powyższy katalog nie stanowi katalogu zamkniętego, co potwierdzenie znajduje zarówno w doktrynie jak i orzeczeniach sądów administracyjnych m.in. WSA w Łodzi sygn. akt I SA/Łd 1579/12; NSA sygn. akt. II FSK 635/08, NSA sygn. akt. I 932/09.

Z definicji zawartej w u.p.o.l. wynika, że budowlą w rozumieniu tego aktu prawnego jest obiekt budowlany jak również urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Natomiast z definicji urządzeń budowlanych zawartej w art.3 pkt 9 u.p.b. wynika, że przez urządzenie budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki. W tym miejscu ustawodawca również posługuje się wyliczeniem przykładowych urządzeń nie tworząc katalogu zamkniętego. Wśród przykładowych budowli jak również urządzeń ustawodawca nie wymienia przedmiotów objętych wnioskiem.

W świetle treści ujętych przez Wnioskodawcę interpretacji Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego w sprawie instalowania ogniw fotowoltaicznych oraz treść interpretacji Ministra Finansów ugruntował się pogląd, że montaż wolnostojących kolektorów nie wiąże się z powstaniem części budowlanych, które można byłoby uznać za budowle w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l. oraz art. 3 pkt 3 u.p.b.

Natomiast z przytoczonych regulacji wynika, że budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest budowla w rozumieniu Prawa budowlanego, a także urządzenie techniczne umożliwiające użytkowanie budowli zgodnie z jej przeznaczeniem.

Ponadto organ podatkowy pismem Pd.3120.1.106.2012 z dnia 10.04.2012 r. zwrócił się do Ministra Finansów o wyjaśnienie czy panele fotowoltaiczne tworzące farmę wyczerpują kryteria urządzenia budowlanego w rozumieniu prawa budowlanego i tym samym czy można uznać je za budowlę. Ministerstwo Finansów udzielając odpowiedzi pismem z dnia 21.06.2012 r. PL/LS/833/57/APQ/12/114 wskazało, że ogniwa fotowoltaiczne powinny być traktowane jako urządzenia budowlane związane z obiektami elektrowni.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że moduły fotowoltaiczne, inwertery oraz transformator tworzące elektrownię fotowoltaiczną nie są traktowane jako obiekty budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, natomiast wyczerpują kryteria urządzenia budowlanego, którego pojęcie zdefiniowane zostało na gruncie prawa budowlanego do którego w sposób jasny odsyła ustawodawca wyjaśniając pojęcie budowli w u.p.o.l. jako przedmiotu podlegającego opodatkowaniu. Zatem moduły fotowoltaiczne, inwertery oraz transformator będąc budowlą w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l. podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od swojej wartości, jeśli są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wnioskodawca wskazuje w złożonym wniosku, że okablowanie stanowiące element elektrowni fotowoltaicznej uznać należy za sieć uzbrojenia terenu stanowiącą budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Skoro okablowanie spełnia definicję sieci uzbrojenia terenu wymienione przez ustawodawcę w katalogu budowli w art.3 pkt 3 u.p.b. to jest ono tym samym obiektem budowlanym stosownie do treści art.3 pkt.1 lit.b u.p.b.. Zatem w części dotyczącej uznania przez Wnioskodawcę okablowania za sieć uzbrojenia terenu i uznania jej za budowlę w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt.2 w zw. z art. 1a ust.1 pkt.2 u.p.o.l. podlegającą opodatkowaniu uznać należy za prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego.

Z zaprezentowanego opisu elektrowni fotowoltaicznej w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że jej celem jest produkcja energii elektrycznej i wprowadzenie jej do sieci elektroenergetycznej. Elementem służącym konwersji energii słonecznej na energię elektryczną jest moduł fotowoltaiczny. Do spełnienia swojej funkcji, jaką jest wytworzenie prądu jest urządzeniem samowystarczającym, natomiast aby cel istnienia modułu został zrealizowany – przekazanie tej energii – musi zostać za pomocą okablowania przetransportowana do urządzeń przetwarzających prąd. W sposób analogiczny należy odnieść się do inwerterów i transformatora – jako urządzenia połączonego z obiektem budowlanym w tym przypadku siecią uzbrojenia terenu.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że prawo podatkowe definiując budowlę, oprócz przywołania przepisów prawa budowlanego w zakresie rozumienia tego pojęcia, podkreśla jako cechę budowli możliwość wykorzystywania jej zgodnie z przeznaczeniem. Istotnym jest, że analiza norm prawnych regulujących pojęcie budowli na tle u.p.o.l. prowadzi do wniosku, że budowlą w rozumieniu tej ustawy są nie tylko same obiekty, ale także wszelkiego rodzaju urządzenia towarzyszące, które umożliwiają jego funkcjonalne użytkowanie zgodnie z jego przeznaczeniem. W związku z powyższym budowlę stanowią poszczególne obiekty - okablowanie jako sieć uzbrojenia terenu jak również urządzenia wzajemnie ze sobą powiązane, służące określonej działalności – moduły fotowoltaiczne, inwertery i transformator.

Powyższe stanowisko organu podatkowego znajduje potwierdzenie w stanowisku wyrażonym przez Ministra Finansów zarówno w odpowiedzi na interpelację poselską nr 13671 przesłaną przy piśmie marszałka Sejmu z dnia 29 stycznia 2013 r. oraz piśmie Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 2012 r. PL/LS/833/57/APQ/12/114.

Reasumując stwierdzić należy, że moduły fotowoltaiczne oraz inwertory i transformator nie są obiektami budowlanymi w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Wyczerpują jednak kryteria urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, a tym samym można je uznać za budowlę, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.o.p.l.. Okablowanie stanowi sieć uzbrojenia terenu i w świetle art.3 pkt 3 Prawa budowlanego stanowi budowlę o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.o.p.l..

Ponadto organ podatkowy zwraca uwagę, iż zaprezentowany przez Wnioskodawcę pogląd dotyczący sposobu opodatkowania gruntu przeznaczonego pod elektrownię fotowoltaiczną budzi wątpliwość, bowiem w ocenie organu przedmiotowy grunt zajęty może zostać na działalność gospodarczą w szerszym zakresie niż uważa Wnioskodawca. Mając na względzie zaprezentowane zdarzenie przyszłe organ zwraca uwagę, iż pełne wykorzystanie potencjału modułów fotowoltaicznych wymaga odstępów na tyle dużych, aby poszczególne moduły nie zacięniały się wzajemnie. Ponadto powstała przestrzeń pomiędzy modułami, mimo wspomnianej przez Wnioskodawcę zautomatyzowanej obsługi na odległość wymagać będzie ze strony Wnioskodawcy wykonania pewnych czynności porządkowych, naprawczych czy konserwacyjnych w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania elektrowni. Ww. skutkować będzie zajęciem opisanego terenu na działalność gospodarczą.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu datowania interpretacji.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przez jej zmianą lub przed doreczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

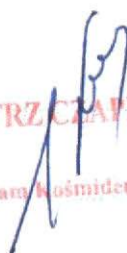
Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, złożona za pośrednictwem Burmistrza Czaplinka.

Skargę wnosi się po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Czaplinka do usunięcia naruszenia prawa, które powinno być złożone w terminie 14 dni od dnia otrzymania interpretacji. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu podatkowego na wezwanie do usunięcia naruszeń prawa, a jeżeli organ podatkowy nie udzieli odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a


BURMISTRZ CZAPLINKA
Adam Kośmider